

Maade som Tilsigelse i offentlige Politisager. Der forkyndes Tilsigelsen af to Stævningmænd, og samtidig leveres der den paagældende Genpart af Stævningen. Dette vil ogsaa ske her, naar man henviser til, at Fremgangsmaaden er den samme som ved Tilsigelser til den offentlige Politiret.

Dette er de faa og ikke indgribende Ændringer, vi have foreslaaet i Lovforslaget. Desforuden er der nogle enkelte Redaktionsændringer. Jeg anbefaler dem alle til Vedtagelse af det høje Ting.

Endnu er der kun to Ting, som jeg særlig skal nævne, men som ikke ligge for til Afgørelse. Den ene er den, at vi i Udvalget — nærmest paa Foranledning af mig — have drøftet, om det ikke var rigtigere, at man i disse Sager blev staaende paa det, som i visse Maader laa meget nær, nemlig at ordne det saaledes, at det var selve Politiretten, som i Stedet for at stævne den paagældende gav ham disse Paalæg, og at, naar han havde vedtaget dem, Sagen dermed var afgjort. Derved vilde efter min Mening være vundet, at Sagen blev ved at være i Rettens Haand, og man undgik at føre den over paa Politidirektøren, og jeg er ikke sikker paa, at man ikke senere hen vil beklage, at man har henlagt den under Politidirektøren. Men man har derimod gjort forskellige Betragtninger gældende, navnlig ønskede ogsaa den højtærede Minister, at Sagerne skulle gaa paa den foreslaaede Maade, fordi der derved kunde gøres Erfaringer, om Institutionen virkede naturligere paa den Maade, Regeringen har tænkt sig. Jeg har derfor ikke opstillet noget Ændringsforslag.

Det samme gælder et andet Punkt, som et andet æret Medlem har fremdraget, nemlig at den Institution ogsaa skulde anvendes i Jurisdiktioner uden for Kjøbenhavn. Vi have i Udvalget givet vedkommende Medlem Medhold i, at meget kunde tale derfor, men ogsaa der er det sagt os, at uden for Kjøbenhavn var der mindre Trang til Institutionen, fordi Dommer- og Politimyndigheden i Almindelighed ere samlede i een Person. Vi have derfor ogsaa i den Henseende slaaet os til Ro med at, naar først Erfaringerne have vist, at Institutionen er nyttig og heldig i Kjøbenhavn, kunde den ogsaa indføres i Købstæderne, og vi have derfor ikke stillet noget Forslag.

Høst: Jeg skal blot tillade mig at fremsætte et Par korte Bemærkninger i Anledning af det Mindretalsstandpunkt, jeg har

ment det rigtigt at indtage. Jeg kunde nemlig ønsket, saaledes som ogsaa fremhævet i Betænkningen, at man, naar man nu har Spørgsmaalet om Bøder til Behandling, da ogsaa havde truffet en Bestemmelse, som et Slags Tillæg til Lovforslaget, vedrørende Spørgsmaalet om Maaden, hvorpaa Afsoningsordre paa disse Smaa-bøder kunde erholdes uden for Kjøbenhavn. Jeg vilde nemlig have anset det for ønskeligt, om man kunde komme ind paa en mere hensigtsmæssig Fremgangsmaade end den, der nu bruges. Det er jo nemlig saaledes, at, naar en Mand uden for Kjøbenhavn har gjort sig skyldig i mindre offentlige Politiforseelser og derfor bliver dømt til en Mulkt under 40 Kr., og han har erklæret sig tilfreds med Dommen, kan vedkommende Retsbetjent straks selv foranstalte denne idømte Bøde afsonet uden at behøve nogen Afsoningsordre fra Overøvrigheden. Hvis Manden derimod i Stedet for at lade sig dømme, foretrækker at gøre Tilbud om Bøde, og dette Tilbud bliver modtaget, kan denne Fremgangsmaade ikke benyttes, saa skal der skrives til Overøvrigheden for at faa Afsoningsordre, og heri synes jeg, der er noget inkonsekvent, og jeg kan egentlig heller ikke indse, at der kunde indvendes noget imod at give vedkommende Politimester en Myndighed til i disse smaa Bødesager selv at beordre Bøderne afsonede. Vi maa nemlig huske paa, at ifølge Lovgivningen er der en bestemt Skala for den Slags Bøders Afsoning, Bøder af den og den Størrelse skulde afsones med saa og saa mange Dages simpelt Fængsel, det er et meget simpelt Regnestykke, som man skulde tro, Politimesteren lige saa godt kunde foretage som vedkommende Overøvrighed, eller hvem der nu for ham har med det at bestille. Herved vilde man spare Embedsmanden for et, om end ikke betydeligt, saa dog tidsspildende Arbejde, og man vilde spare et betydeligt overflødig Skriveri, og det synes jeg, man ogsaa skulde tage i Betragtning. Vi have her i Landet ikke saa ganske lidt Skriveri, som kunde indskrænkes. Jeg har set, at man for nylig i Tyskland i Rigsdagen har klaget over, at man der har et saadant betydeligt Skriveri, men jeg tror, at hvis man sammenlignede Forholdene der og her, vilde vi maaske komme ind som en smuk Nummer 1. Selv bortset derfra skal jeg ogsaa gøre opmærksom paa, at hvis man gav Politimesteren uden for Kjøbenhavn en saadan Bemyndigelse, vilde man derved fremme en hurtig Afgørelse af disse Sager, og det kan undertiden ogsaa være af Vig-